

НОЩЬ НА СВЕТОСТЪТА

Златенъ месецъ грѣе,
свѣтятъ рой звезди;
сиѣгъ навредъ бѣлѣе,
вий се синкавъ димъ.

Полунощъ настава,
а пѣкъ шумъ и звѣнъ,
весель говоръ, врѣва —
чувать се навѣнъ.

Кжщитѣ блещукать —
селото не спи:
въ пѣсни, тамъ и тука,
въздухътъ гърми.

Сякашъ буйна радость
вихрено лети
и на стари, млади —
въ погледа трепти.

Въ тая нощъ красива,
нощъ на светостъта:
Божий Синъ заспива
първи сънь въ свѣта!

Ненчо Савовъ